

Вестник за човека и природата

РОДОВО ИМЕННИЕ®

Година 1, Брой 5
28.XI. - 4.XII.2005

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

цена 50 ст.

АБОНАМЕНТ 2006

Краен срок - 15 декември

Ако искате да си гарантирате единствения специализиран седмичник за човека и природата, не отлагайте, направете го сега.

В каталогите на всички пощенски станции на страната „Родово именование“ е под номер 618. Запомнете го и настоятелно пред служителите на РП, ако случайно още не са разбрали за раждането на нашето издание, да ви абонираат. Цените за абонатите са с намаление.

За една година - 52 броя - 24 лева
за 6 месеца - 12 лева
за 3 месеца - 6 лева
за 2 месеца - 4 лева
и за 1 месец - 2 лева.

ВАЖНО!

КЪМ ОЛИГАРСКИТЕ И ПРЕЗИДЕНТИТЕ

Обръщение на академик Виктор МЕДИКОВ

Господа олигарси и президенти!

Моля да приемете това обръщение лично към вас и вашите наследници.

Тъй като вие сте прагматици до мозъка на костите си, веднага пристъпвам към действие. Необходимо и спешно. Ето и някои от най-важните причини, които ме накараха да отправя това обръщение:

Причина №1: Ако изберете верния път, от вас в голяма степен ще зависи:

- ще съществува ли човечеството и ако „да“, какво ще остане от него на Земята;
- какви ще бъдат светът и вашата родина;
- темповете на преобразованата в пространството и времето.

Причина №2: Новостите изключително важни факти, особено през последните 10 години. Уверен съм, че не ви запознават с тях, оправдавайки се с голямата ви заетост и важността на задачите ви.

Причина №3: Според моите изследвания вие и всичко около вас (вашата система) подлехите на унищожение, ако продължавате да живеете в тази система и да работите в нея. Няма изключения. Тъй като ви разбирам

прекрасно, това е чисто човешко предупреждение. Не след дълго може и аз да се окажа във вашето положение. Да си кажа честно - незавидно! Ако е

необходимо, мога да го докажа. За щастие аз поех по свой път. С изброяването на причините засега ще спра, тъй като прочитайки едва три, при вашата заетост ще спрете да четете.

По отношение на първата причина вие ще си помислите, че това така или иначе е известно. Да, така го представят: вие сте пътят на земята, всички зависи от вас. На практика обаче далеч не е така. По-скоро е точно обратното. Вие сте винче от системата, създадена и контролирана от истинс-

ките представители на технократския свят. И тъй като сте важна част, то и грижите за вас са особени. Не дай Боже да се случат или да килнете

в страни - от вас или около вас няма да остане нищо. Примери има на всяка крачка. Няма изключения. Поинтересувайте се от съдбата на великите хора. Особено от съдбата на потомците и наследството им. Къде са потомците на царе и крале, на шаховете и диктатори, на фараони и чингизханове, на тамерлановците, на Александър Македонски, на хитлеровците и наполеоновците, на Ленин и Сталин? Къде са им наследниците, богатствата? Не споменавам съвременните олигарси и президенти. Те пропадат пред очите ни. Не е нужно да го доказвам, очевидно е. Просто не ви се мисли за това.

А къде са цели велики империи, великят Рим? Можете ли да сравните своята мощ с тях? По-долу ще докажа това още поубедително. Засега просто запомнете: всеки олигарх е винче от системата, подчинява й се.

На стр. 5

ВАРВАРА

(ВАРВАРИЦА, ВАРВАРИНДЕН, ВАРВАРАН, ЖЕНСКА КОЛЕДА)

Празниците Варвара, Сава и Никулден (4,5 и 6 декември) образуват общ празнично-обреден комплекс. Свидетелство за това е поговорката: „Варвара вари, Сава пече, Никола гости гощава!“. Познат е също изразът „Варвара варява (вари) болестите, пък Сава ги разсява“ (Карнобатско) който насочва към основния кръг обреди, изпълнявани на този ден - за предпазване от болести. В Източните Родопи и Странджа планина в навечерието на празника се слага първата кадена вечеря. Варвара и Сава се празнуват от жените главно за предпазване на децата от шарка. През деня се спазват многобройни забрани. Жените не работят късна работа; не предават, не тъкат, не перат, не метат, за да не остават белези от шарката. Особено се пазят от работа с игли; не бива да плетат, да бодат с куки, да шият, за да „не се дупчат децата от шарката“. Не бива да се вари или да се яде боб, леща или царевича, за да не се разлюти Баба Шарка“ и да не оставя белези като бобено или лещено зърно. Заради същото не се меси и кисел хляб и не се яде кисело зеле и лютиво. За да не познае

болестта децата, мазват по лицата им малко маджун („петмез“). В Пиринския край държат кучетата вързани през целия ден, за да „не се люти Баба Шарка“. Жените приготвят подсладено с мед вариво „варвара“, което раздават на децата и съседите, за да прогонят и умилостивят шарката. В Западна България нечетен брой деца паят огън на кръстопът и варят

бучка захар се оставят на прозорца. В други села на района остават питките на моста, за да не влезе болестта в селото. Сред шикочките в Добруджа е познато слагането на тралеза за шарката. Срещу празника почиват и запалват огъня и нареждат масата, която на централно място поставят прясната пита и паничка с мед. Пак в Добруджа правят една питка и за чумата и я оставят на стрехата под

керемидите, за да не идва болестта в селото. В Пловдивско в този ден не къпят децата, за да не се изгарят в огъня, а жените не се мият и не се рещат, за да не се разболяват.

Енциклопедия, българска народна медицина“ изд. „Петър Берон“

ПИТА С ЦАРЕВИЧНО БРАШНО-РЕЦЕПТА ОТ ПИРИНСКИЯ КРАЙ

Пресеваме 2 пълни чаши фино царевично брашно. Разбиваме добре 4 яйца, 1 чаена чаша олио, 1 чаена чаша кисело мляко с 1 чаена лъжичка сода бикарбонат и добавяме сол на вкус.

Разбъркваме добре сместа, за да стане гладка като тесто за кекс. Изсипваме в подмазана с олио тава и печем в умерена фурна. Тестото увеличава обема си почти двойно. Когато отгоре се зачерви и хване коричка, питата е готова. Изваждаме и след около 5 минути я разрязваме.

АНГАЖИМЕНТ

Здравейте! Всички от редакционния колектив на Вестник „Родово именование“.

Лише ви Катя от Сливен. Първо искам да ви благодаря, че ми изпращате вестници; разпространявам в града и околността.

За да бъде по-ефективна работата ми обаче, искам да ви помоля нещо - направете някакъв анонс в интернет за вестника със снимките и текста, който аз да разпространя из цялата мрежа на читалищата в България.

Ние имаме много строено изградена система за разпространение на информация по тази мрежа и мисля, че ще бъде интересно на много от читалищата да се абонира за вестника, а оттам той да стигне и до най-малкото селце и до хора, които не са чували още за Мере и Анастасия. Аз поемам ангажмента да рекламирам вестника по мрежата, стига да имам материал за електронен вид.

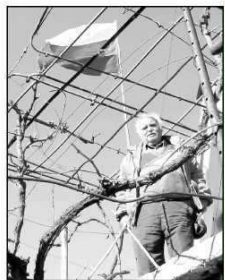
С благодарности Катя ИВАНОВА, регионален координатор Фондация за развитие „Читалища“ - клон Сливен

БОГАТ СЪМ БЕЗ ПАРИ

Райско кътче сред лунен пейзаж е сътворил в продължение на 53 години Илия Костадинов от Левски. На 22 декара пустееща земя между селото и мина „Радка“ 76-годишният мъж е засадил 3127 овошки от всички видове, които виреят на Балканите. Четири километрова то разстояние изминава всеки ден пеша или със стария си автомобил. С облагоуравяването на местността „Кавуралан“ се захваща, когато е бил едва на 23 години.

„Кавуралан“ беше змиряник, пуст чукар, спомня си бай Илия. Но аз бях решил, че от това място ще направя приказно кътче. Много пот хвърлих в тази земя, нищо че е неплодородна. Тя ми се отблагодари, като дълги години дава много плод и ще продължава да дава.

Водя си нещо като дневник още от 18-годишен и в него си записвам всички,

каквото ми се е случило през деня. Но хубавите случки напоследък са малко. Тормоза се, като видя колко хора ровят по кофите за боклук. Голяма беднотия...

Най-много ми е тежко, когато се краде. А това се е случвало много пъти. Засадих 300 борчета, а на следващата ден видях, че кози ги бяха опасли. Млад съсед си продаде

На стр. 4

РОДОВАТА КНИГА ИЛИ ЧИТАЛКИНИ

Залог за моя успех е желанието ми да живея на красива и добра земя, в съгласие и мир с всички хора със светли помисли. Родовата земя е точката, в която се пресичат желанията и взаимоделивната им. За моделирането на своето бъдеще аз използвам древен метод: предавам на мисълта начална физическа основа (думата е написана на хартия). За ускоряване на възпелението записвам този текст в сегашно и минало време. Наричам този метод „провокация“. Благодарение на записаното слово, т.е. преместено във физическия план, възниква известно несъответствие

на физическо ниво съществува свидетелство за нещо, което още не се е случило, и за балансиране на „словото и делото“ енергията, уплътнявайки се по зададена програма, поражда във физическия план помисленото (действие, събитие, материални предмети, живи същества). И поради това родовата книга е не само място за събиране на ин-

формация и отразяване на човешки фантазии, а и ефективен инструмент в създаването на своето настояще и бъдеще. Сега е май 2002, а родовата земя вече съществува в моите мисли, мечти и на хартия.

Слънчев ден, високо в небето звъни гласът на чулулгия. През високата и мокра от росата трева ние мерим с боси крака територията на нашата родовата земя. После ще мерим с рулетка, а първо ни се иска с ходилата на краката си да почувстваме размерите на своето щастие. Децата вече мерят своето щастие.

На стр. 3

НАЧАЛОТО НА ЗЛАТНИЯ ВЕК

(Продължение от миналия брой)

Енергията на чистите помисли на сина на В. Мегре и Анастасия е била способна да реши проблема с погребването на радиоактивните отпадъци! Да се замислим! Каква съзидателна енергия ще получат децата, родени в родовите имения! Колосална перспектива за решаване на всички насъщи проблеми в обзорното бъдеще. Неслучайно малкият Володя Мегре е решил този проблем. Той ще стане основен, когато събудилата се цивилизация се устреми към демонтиране на стария илюзорен свят.

Въпрос: Как могат да бъдат убедени съмняващите се в настъпването на месианското време?

Отговор: Необходимо е да се напомни на съмняваща се, че той може да се окаже в простота на отживялата цивилизация по време на необичайния прелет във времето. По мнението на аналитиците в близките пет-десет години в много от страните по света от двадесет до четиридесет процента от населението

ще се устреми към новия начин на построяване на родовите имения.

Нека за целите на нашия анализ заложим средната цифра от тридесет процента. Седемдесет процента все още ще живеят по старите закони на отиващата си цивилизация. По напълно обясними причини тези седемдесет про-

цента все още се вкочват в привычните материални ценности, в привычният комфорт на цивилизацията на стария начин на живот. В края на краищата те също ще спечелят от това, че тридесет процента от населението ще премине към новата структура на родовите имения. Ще се освободят работни

места, ще намалея автомобилните задръствания по пътищата, ще се намали социалното напрежение, ще се подобрят комуналните услуги, ще се промени към по-добро екологичната ситуация в градовете.

Всичко това поражда един напълно основателен въпрос: ще се намерят ли поне един здраво-

Ефим КУШНЕР

щи по старата жреческа формула: след нас - потоп!

Но това е само първата реакция. Те са хора здравомислещи и ще разберат необратимостта на позитивните промени, след като изучат внимателно книгите на В. Мегре „Звънтящите кедри на Русия“.

Въпрос: Излиза, че мирът в целия свят е реалност в близкото бъдеще?

Отговор: Излиза, че да! Не е случайно, че висшите енергетични сили са възложили на деветгодишно дете с чисти помисли най-важния проблем, свързан с погребването на радиоактивните отпадъци. Този проблем е архиважен в периода на всеобщото разоръжаване. Той е успешно разрешен! Ускорването на това дългочаквано време много зависи от нас, анастасийците, които по зова на душата си от къща на къща ще разнесат вестта за настъпването на ерата на всеобщата любов. От двете страни на линията на враждуващите трябва да се издигнат мегаполиси на света на родовите имения. Имен-

но те ще станат гарант на мира в целия свят.

Въпрос: Излиза, че цялото ни историческо минало е било безсмислено?

Отговор: Напротив! Нашето минало с всичките му трагични периоди, войни и катаклизми е създавало условията за осмисляне на времето на великите промени на днешния ден. Миналото вече се е състояло, то е предопределено на всеки етап в търсенето на изход от задънената улица на бездуховността.

Този изход е намерен и възраждането на загубения рай ще стане неразрушим паметник на всички жертви на героичното минало. Остава само да предположим, че душите им, съгласно законите на реинкарнацията, ще се възвълнат, за да получат своето безсмъртие в оазисите на възродена-

та цивилизация. В края на краищата нашето далечно минало е онова поколение на праотците, което е било носител на високоравнената култура на ведическото божество. Това велико наследство ни откриха книгите на В. Мегре „Звънтящите кедри на Русия“. Ние трябва да се възползваме от това наследство, за да премахнем колкото може по-скоро оковите на онова робство, в което все още продължаваме да се намираме.

Въпрос: Излиза, че на извечния въпрос „Какво да се прави?“ има отговор?

Отговор: Излиза, че да! И на всеки се предоставя реална възможност да се включи в този световен процес за възрождане на справедливия мир на Земята.

Край

6

(Продължение от миналия брой)

В архивните документи се казваше още, че кедровото масло се е извличало с помощта на дървени преси (само дървени!) в много от селата на тайгата. Качествата на кедровото масло е зависело от периода на събиране и преработка на ореха. Не можахме да разберем какъв точно е този период нито от архивната документация, нито в института. Тайната е изгубена. Лечебните свойства на това масло нямат аналог. Дали тайната за изготвянето на маслото не е била предадена от емигриралите на някого от Запада? Какво обяснение може да се даде за това, че най-лечебният кедров

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР

Според твърденията на АНАСТАСИЯ в текста на книгите са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато нд слуха не въздействат звуци, които се ИЗДАВАТ ОТ ИЗКУСТВЕНИ УРЕДИ И МЕХАНИЗМИ.

естествените звуци-пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето нд листата на дърветата-помагат за положителното въздействие.

орех расте в Сибир, а заводът, който произвежда това масло, се намира в Турция? Та нали в Турция въобще не расте такъв кедър като сибирския.

За какви западни сили говореше варшавският предприемач? Защо не бива дори да се докосвам до този въпрос? Не изсмукват ли тези сили този целебен продукт с невероятни свойства от нашата руска сибирска тайга? Защо, имайки такова собствено богатство с толкова ефективни свойства, утвърдени през вековете и хилядолетията, ние купуваме за милиони, а може би и за милиарди долари западни лекарства и като слабуумни ги ядем? Защо губим знанията на

нашите предци, които са живели в нашия век?

Какво да говорим тогава и за Библията, която описва необикновената случка отпреди повече от две хилядолетия? Какви са тези неизвестни сили, които така старателно се опитват да изтрият от паметта ни знанията на предците ни? И отгоре на това ти казват: „Не си пъхай носа където не ти е работа.“ Стараят се да изтрият... И им се удава! Май ме хвана яд. Гледам, че в аптеката се продава кедрово масло във вносна опаковка. Купих едно тридесетграмово флаконче и го опитах, а в него има не повече от два грама масло - останалото е някакъв разределител. То

не може и да се сравнява с това, което произвеждаме в института на кооперативните потребители. А цената на тези две разредени капки беше петдесет хиляди! А ако не го купуваме от чужбина и сами го продаваме! Като си помисля, че само за сметка на това масло можеше цял Сибир да живее добре, а не в бедност! И не мога да разбера как така успяхме да забравим технологията на предците си?! А ето сега мрънкаме, че живеем бедно. Е, помисли си, както и да е. Все едно, поне още нещо може и да открия. Ще организирам производство на маслото сам и нека моята фирма да богатее.

Реших да повтора ек-

спедицията по р. Об на север, използвайки за целта само щабния кораб „Патрис Лумумба“. Натоваших триомевете на кораба с разни стоки и приспособих кинозалата за магазин. Наложи се да наемам нови хора за тази работа. Не поканих никого от моята фирма. Междувременно, докато се разсейвах, финансовото ми състояние се влоши. Две седмици след отплаването от Новосибирск охраната ми докладва, че са подслу-

шали разговори за звънтящия кедър. Според тях сред новонаелите хора имало, меко казано, „странни хора“. Започнах да викам при себе си отделни членове на екипажа и да разговарям с тях относно предстоящия поход в тайгата. Някои дори

бяха съгласни да участват безплатно. Други искаха големи суми за операцията, защото тя не била договорена при постъпването им на работа. Едно е да работиш на кораба в комфортни условия, а съвсем друго - да вървиш двадесет и пет километра в тайгата и да носиш товар на гръб. В този момент средствата ми бяха доста ограничени. Освен това не планирах да продавам кедъра. Нали старците говореха, че трябва да се раздава. А за мен кедърът не беше толкова важен, а по-скоро тайната на маслодобива. И изобщо ми беше интересно да науча всяка информация, свързана с това.

Постепенно с помощта на охраната аз се убедих, че някой се опитва да ме следи особено когато слизах на брега. Но не беше ясно с каква цел! И кой стоеше зад тези, които ме следяха? Мислих, мислих какво да направя и реших, за да не допусна грешка - трябва да надхитря всички заедно.

Следва

ОБРАЗЪТ НА МОЕТО РОДОВО ИМЕННИЕ

(Продължение от миналия брой)

ПО ПОВОД НА УСТАВИТЕ И ПРАВИЛАТА

В селището не са никакви уставни, правилни, договори, управление, председатели, директори.

Трябва само да се спазват моралните норми. Като например такива:

- Не постъпвай с другите така, както не би искал те да постъпват с теб.

Постави се на мястото на човека, спрямо когото искаш да извършиш някакво действие - дали ще ти хареса на теб? Ако не-не го прави!

- Помисли какво би станало, ако всички почнат да постъпват така. Ако е лошо - не го прави!

- Помисли дали Любовете би постъпила така? Ако не-не го прави.

- Не съди и няма да те съдят.

- Преди да посочиш треската в око на друга, погледни се в огледалото - да не би да има цяла греда в твоите очи.

- „Хвърляй камък“ само ако ти самият си безгрешен.

- Ако си безгрешен, то значи си светец. Спешно търси човек да върви след тебе и да ти пише житие-то.

Това е един кратък „устав“. Всъщност всички точки в него говорят за едно и също и могат да се сведат до два реда. Дори до една дума. Например „осъзнатост“. Или „чистота на помислите“. Тези няколко пункта са само плах опит да се разшифроват тези две думи.

На този свят само 5,5% са хората, които са наис-

тина деструктивни-действително тъмни хора, които имат за цел разрушението. Всички те са в една или друга степен откъчени и мястото им е в лудницата. Останалите 94,5% от хората са светли. Не вярвате ли? Всички тези хора искат добро, само че го постигат по различни пътища и са уверени в това, че именно техният път е най-правилен. Например сатаниситите искрено вярват, че сатаната е истинският Бог и че се донесе на Земята добро и ред. Хаосът и анархията не са им нужни - от тях страдат и техните деца, съпруги, къщи.

До всекиго може да се достигне, като се използват неговите понятия, и всеки може да бъде събуден по този начин. Мегре например ги направи така: накара човека да се замисли за перспективите, целите, семейството и рода, предназначението, осъзнатостта и чистотата на помислите.

Почви: Песъчливите почви са по-добри от глинестите. В глинеста почва не виреят добре боровите и кедрите, а картофите гният. Добре е, ако полето не е било разоравано няколко години и се е самонапорвало. Така ще има голяма реколта, а и последствията от всякаква химия ще са изчезнали.

Съседите: Колко семейства ще има наоколо? Има ли наблизо място за разширяване на селището? Колкото повече семейства има, толкова по-малка ще бъде зависимостта от външния свят (икономическа и духовна); толкова по-лесно ще се направи път, ще се прокара осветление, автобус, магазин, пари за училище; толкова по-евтини ще бъдат поупките на едро на

строителни материали, фиданки, инструменти, продукти и т.н. Ще стане нормално училище. Мегре съветва да не са по-малко от 150 семейства в едно селище.

География: Колкото по на юг, толкова по-добре ще е за градината и овошките, по-малко измръзвания ще има. Колкото по на север - толкова по-гъсти са горите и толкова по-едри са горските плодове гората изцяло може да ви осигури сладката.

Връзки: Като начало помислете - дали ви е нужен обикновен телефон, мобилна връзка и интернет. Ако не са ви нужни четете следващия абзац... Ако са ви нужни, разберете кои от мобилните оператори покриват селището, ако не, дали има планове за бъдеще; в кое селище е най-близкият телефон, може ли да се прекара редовна линия до вашето селище, има ли спътникови и радиоварианти. Вътре в селището може да поставите местно радио, АТЦ и да имате на 100 семейства 10 градски и 100 вътрешни линии - така е по-евтино; да се направи локална мрежа и общ изход за интернет. Ако използвате радиостанция, няма да се охарчат с мобилни разговори от гората със селището. Отчетете, че когато привикнете със селищния живот, необходимостта от връзка може да отпадне от само себе си.

В селищата, където има „нетъговско партньорство“ или „кооператив“, се вгледайте внимателно, много внимателно анализирайте властта, слушайте интуицията си, наблюдавайте събранията, преписката и стила на управление, разберете дали в селището има „вожд“ и дали сте съгласни с неговата политика. От някои от тези селища си отиват вече бъдещите участници (има поне 4 такива). По-добре предварително да прецените това, за да не зарязвате после започнатото дело (практиката показва, че една година е достатъчна за такава оценка).

Следва

РОДОВАТА КНИГА НА ЧИТАЛКИНИ

От стр. 1

Обиколка като куршум участка и се понесоха при съседите, сред тях е пълно с дечурлига. Те като ято се носят по целия простор - бъдещото пространство на лобовта, изпъвайки го със смеха си. Аз оглеждам моя участък.

Само тук-там има дървета, но това е хубаво. Свободно мога да сядя отдална чакащите своето място в моята райска градина кедр, хвойни, офиси, ябълки, кленове, кестени и няма да се налага да гоня някое растение от любимото му място. Радостта ми се разлива надалеч извън тялото ми... Осъзнавайки ставашото чудо, ми се иска да летя над цялото мироздание. Мъжът ми Алексей малко напрегнато ме гледа в очакване на следващите ми фантазии. Но още десетина стъпки покрай старата бреза, излетелият изпод краката му парашутчета на уърлято глухарче... и той забравя за тревогите си.

Човекът от поземления комитет гледа моите пируети из тревата и се вслушва в забележките ми:

- Тук ще растат червен клен и офика, точно пред входа на къщата. Около входа и по периметъра - хвойна - естествено очистител на въздуха от вируси и зарази. При входа в родовото имение - ели, тях може да ги разположа и по ъглите на участка. Това е охрана срещу неканени гости (който с тежки мисли дойде при нас, от тях ще загине). Живата ограда - от глог и рози (красиво и непроходимо). В живата ограда може да се включат борове, а като втори ред - кедр - духовното войнство на горите. Те ще отговарят за микрорелигията на тази земя.

Пред картините от бъдещия рай аз премавам да чувам действителността. Полетът на мисълта ми е прекъснат от гласа на моя мъж:

- Какво си се разкомандвала, може да си помисли човек, че само ти ще живееш тук! Вече цялото място зае! А аз искам тук (и показва малко хълмче) да посада моя дъб. И изобщо ти си готова всичко да засадиш, а място за полянка изобщо не остави.

- Извинявай, Лексин, исках да се посъветвам с

теб за градината, но ако исках тук да има дъб, значи така ще бъде - и го целувам по небръснатата буза.

- Е и къде ще бъде тази градина?

- Чакай, не бързай. Първо трябва да намерим изворче. Виждаш ли там на дясната страна, южно от къщата, приблизително на линията, която дели участъка наполовина, как земята е влажна и има големи мокри камъни? Чува ли как бие сърцето на нашия извор? Аз знам дори какъв е вкусът на водата в него, както в село Осаново, в извора на „Пантелеймон - лечител“. Помниш ли, че преди две години намерих в него триъгълно камъче, а на него имаше кръгла вдлъбнатина с опашница (с такъв знак на картите обозначават изворите). И представяш ли си, на схемата на бъдещия участък на нашата родовая земя аз изобразих с това камъче мястото на нашия извор. И виж как всичко стана както е писано. Ще ми помогнеш ли?

- За какво?

- Да изградя с камъчето руслото на извора и ручейчето, а през ручей - малко дървено мостче (или каменен свод), малко по-нататък ще направим вирче, за да се къпем, и върбичка ще посадим над водата. А по мостчето над ручей ще има пътека към родовото дърво. Имам вече претендент за това място. Къщи на първата на прозореца вече има един красавец - кедръ.

- Красиво говориш, както пишеш, както рисуваш, направо се прехласвам! А къде е градината?

- Ами веднага зад родовото дърво е градината. А знаеш ли откъде ще вземем фиданките?

- Чакай да отгатна. От нашето село?

- Откъде знаеш?

- Свратката ми го про-

шепна.

Камбанките във високата трева кимаха в съгласие с лилавите си главички. Покрай бившите пътечки, по които отдавна никой не бе стъпвал, растеше живовляк в очакване на нови стъпки. Шурчета предлагаша приспирни дневни песни. Вятърът се радваше като момче и хвърляше в лицето ми цветен пращец. Замечаното млъчане наруши председателят на поземления комитет, който до момента не беше продушил нито дума:

- Чувае съм, че плодотелите на дивите ябълки са по-полезна. У нас, в Източен Казахстан, имам роднини. Те имат истински ябълкови диви гори. Само че тези ябълки са много високи, но пък живеят 150-170 години. Казват, учени ги изследвали и се оказало, че в тези ябълки витамините и полезното са неизброими и се запазват за дълго, без да променят вкуса си. Ако искате, ще ви дам адреса.

Чуха се гласове от съседните участъци. Явно, че там вървяха бурни об-

съждения. Нашите съседни са добри и честни хора. Познаваме ги не от една година, заедно започнахме да мечтаем за родовата земя. Между тях има хора с различни професии

и различни доходи, само че сред тревите и цветята това не личи. Всички са в единен творчески порив. Нашата увереност в появата на закон за родовата земя го предизвика. А сега вече нищо не може да спре нашата фантазия.

Преди да се отправим насам, планирахме да направим огледа на нашите земи за два часа и да се приберем къщи. Но на място всичко кардинално се промени. Тези зелени участъци без стени и покриви, дори без да се наговаряме, всички ние започнахме да наричаме „дом“. И с просто око се виждаше, че не е възможно да ги измъкнем от този дом.

Олга ЧИТАЛКИНА,
гр. Новомосковск,
Тулска област

Приказка за торската звезда

Някъде далеч отук, на брега на океана, един възрастен господин правеше своята обичайна разходка по плажа. Доскоро тук бе бушувала страшна буря и небето преливаше от яркочервено в оранжево, а вълните, сякаш вече уморени, галеха нежно брега.

Господинът си мислеше за нещо свое, когато забеляза на плажа едно дете, което взимащо нещо от пясъка и го хвърляше във водата. Възрастният човек отбеляза, че това е някаква странна игра, и воден от любопитството си, се запъти към детето. Когато приближи, забеляза, че момчето взима изхвърлените от бурята морски звезди и ги хвърля

обратно в океана, а те бяха стотици, може би хиляди около него.

Момчето сякаш не забелязваше приближилия се възрастен господин, който то наблюдаваше замислено играта на детето и после каза:

- Какво правиш? Ти си само едно малко момче и не би могъл да промениш нещата?

Момчето го погледна, взе една морска звезда от пясъка, хвърля я в океана и каза:

- Ами аз току-що промених нещата за тази морска звезда!

Неизвестен автор. Превод от английски: Л. ГОСПОДИНОВА

Какво означава тя? Усмивката не ни струва нищо, но тя ни дава много...

Тя обогатява този, който я получава, без да прави по-беден онзи, който я дарява.

Тя трае само миг, но споменът за нея остава завинаги.

Усмивката създава щастие в семейството, подкрепя добротелността в работата и е паролата за приятелс-

УСМИВКАТА

тво.

Тя ободрява изморения, окуражава обезкуражения и е светъл лъч за тъжния.

Усмивката е най-добрата противотрова за тъгата и тревогата. Тя не може да бъде купена, измолена, взета на заем или открадната, защото няма стойност

ако не е дарена от сърце.

Някои хора са твърде изморени, за да видят с усмивка. Дарете ги вие с вашата, защото най-много се нуждае от нея този, който я няма.

Неизвестен автор
Превод от английски
Л. ГОСПОДИНОВА

Нашият начин на живот ни е докарал навика да бягаме от проблемите или да ги прехвърляме на другите. Бягаме от проблемите, защото така е по-лесно. Прехвърляме ги, защото не вярваме в своите сили. Следствието от първия подход е, че без значение дали ги забелязваме или не, проблемите си остават и се увеличават. Следствието от втория подход е: другите хора често решават проблемите не така, както бихме искали. Сега четете тези редове и си мислите навярно: „Това не се отнася за мен. Аз планирам живота си сам.“ Но не, скъпи мои, това се отнася за всички нас.

Да направим прост тест. Въпрос: „Кой е виновен за сегашния ни лош живот?“ Как мислите, колко хора ще отговорят нещо като: мъжът, родителите, началникът, чиновниците, президентът, държавата, жреците... Попадате ли сред тях?

Какъв трябва да е отговорът? Ние самите? Не е съвсем така. Виновни са нашите стремежи, нашето желание да мислим, нашият избор на път. И като изход от това - трябва да се променят приоритетите в живота, трябва да се ускорява мисълта.

Нека да променим света, но да започнем от себе си. Човек е свикнал в живота си да върви по пътя на най-малкото съпротивление. С лекота ще намери как да се отърве от всяка задача. Най-разпространените доводи са: липса на време (работата, децата), липса на пари, лошо здраве, въз-

вободете ума си от суетата, задействайте чувствата. Не търсете важни знания. Всичко е вътре в нас самите. „Вървиш, страннико, и с всяка крачка губиш.“ Осъзнайте същността сами, а дреболиите всякак ще видите в живота. Главното е да си зададете цел, отхвърлете от себе си затормо-

ВЯРА В СОБСТВЕНИТЕ СИЛИ

раст. А всичко може да се изрази много по-просто - липса на вяра в себе си. А ние сме СИЛА, ние сме ВЛАСТЕЛИНИ, ние сме ТВОРЦИ! Без значение каква вътрешна или външна обвивка скрива това. Но това не може да се разбере с ума, трябва да се почувства! Всичко се заражда в главата, а едва после се проявява в действителността. Системата задържа развитието, тя ни подхвърля лъжливи възгледи, подсказва ни неверни решения. Купища схеми и лъжливи образи витаят наоколо. Затова не възприемайте просто така на вяра външната информация. Дайте отговор на въпросите си сами, проверявайте чрез себе си тази информация. Ос-

звачиците изграждането на родово име мисли. Запомнете - нужни са много малко парични средства, а възрастта и други разни уговорки не са за вас.

Как да намерим единомишленици? Както винаги процесът започва с един-двама човека. При това може да бъде независимо кой, независимо от статуса, възрастта, заплатата, уменията и навичките му.

Главното е да имате вдъхновение! Ако имате увереност в себе си и ако помислите са чисти - всичко ще се получи! Трябва да започнете от себе си. Как се прави това?

Разберете книгите, почувствайте ги с душата си, откъснете се за малко от суетата. Ста-

нете щастливи! Щом стане това - ще привлечете към себе си хора. Ако финансите ви позволяват поне малко - подарявайте на хората книги. Ако нямате, тогава започнете с познатите си - без да се натрапвате, им дайте да четат, с нещо ги заинтригувайте. Не забравяйте, че главен критерий за тяхната заинтересованост е вашият вид, вашата промяна към добро.

Ако живеете в града, тогава към този план за действие има и допълнение. Най-вероятно вие не сте единствените, които са прочели книгите. Значи трябва да намерите единомишлениците. Това става лесно. Правите обява върху лист хартия с приблизително следното съдържание: „Читателите на книгите на В.Мегре вече изграждат свои родови именина. Присъединете се!“ Размножете, разпелете по спирките. На всеки новодошъл поставете същата задача. Едновременно с това ще видите - който е дошъл просто да си намери приказка с някого, няма да се захване да прави това. На първо време градете в мислите си, когато се съберете повече хора, започнете да действате.

Мариана ДОНЧЕВА

БОГАТ СЪМ БЕЗ ПАРИ

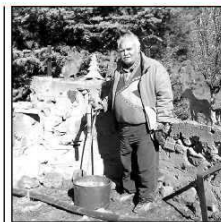
От стр. 1

кравата за да купи и засади 200 овошки - не останала и един ден. Други съседи насадиха 400 овощни дръвчета и тях ги откраднаха. Не мога да си обясня хорската завист и желание да се унищожава. Абе как не се радват тези хора като видят, че нещо се създава? Ето такива въплънения описвам в дневника си всеки ден.“

Бай Илия е вложил голям мерак във всичко, но малката му къщичка, която помни много приятелски срещи, през пролетта е била разграбена. Направил е два кладенеца и седем водоема, в които плуват шарани. За съжаление единият от тях един ден побелял от риба, защото някой хвърлил отрова във водата. Но нищо не е в състояние да го откъсне от любимото му място.

Илия Костадинов си спомня с горчивина за загубените 5 години, когато е трябвало да ходи по сядилища. След като близо половин век се е грижил за тези 22 декара земя, поземелната комисия ги върнала на собствениците. Той завел дело и стигнал чак до Върховния административен съд, но никой не му помогнал освен областната дирекция „Земеделие и гори“, откъдето изпратили слушатели да направят оглед. В резултат на тяхната намеса Върховният административен съд решил земята да му се върне.

„Всеки спечелен лев влагам в овощната градина. Нямам пари, но съм богат. Моята плантация е моята радост. Работата е моето вдъхновение. И тази пролет засадих

2000 дръвчета, а душата ми се радва, когато овошките започнат да цъфтят.“

Училищата на бай Илия сега са насочени към създаването на 6 декара ново лозе. А от хилядите овошки набира по 20 това дюли и още толкова сливи. Лете отглежда по 50 кокошки, 50 патици, 20 пълни и два шопара. Всяка есен пълни по две големи каци с грозде. Приятелите му знаят, че при бай Илия може да се пийне кубово вино от гроздобер до гроздобер.

Дълги години той е обработвал земята в свободното си време. Почти 20 години е бил икономист в „Лангпорски минни“. После още толкова години се е трудил като началник-отдел в ДАП.

„Без „Кавуралан“ не мога“, казва бай Илия, който се нарича на шегата „76-годишно момче с мустаци“, но който го види, ще приеме шегата за истина. защото изглежда толкова здрав и младче малко млади мъже могат да му се опрат.

Бисерка ТРАЙКОВА
Материалът е препечатан със съкращения от в. „Знаме“, бр. 83/29.04.2005 г.

УЧРЕДЯВАНЕ НА РОДНА ПАРТИЯ

(Продължение от миналия брой)

А повече ще осмислите после.

Този отговор даже ме ядоса. Старецът прекрасно знаеше: исторически документи за Русия от дохристиянския период нямат - те са унищожени. Следователно кога е работило това Новгородско вече, при това в своя ранен период, никой никога няма да може да каже. Значи той ми се подиграва, но защо? Какво направих, та той така... Стараейки се да говоря със спокоен тон, от уважение към неговата възраст, аз казах:

- Извинете, че ви обезпокоих, вие навярно се занимавахте с нещо важно, аз си тръгвам.

И се обърнах, за да си тръгна, а той:

- А целта или задачата на „Родна партия“ трябва да бъде създаването на условия за връщане в семейството на енергията на любовта. Необходимо е да се възврат обредите и празниците, способни да помогнат да намериш другата си половинка.

- Какво? - обърнах се пак към стареца. - Любовта? В семейството? Аз разбирам, вие не искате да говорите за значими неща с мен. Но защо ми

се подигравате?

- Не ти се подигравам аз, Владимир. Именно ти не можеш да разбереш: ако не се научиш сам да размишляваш, за вразумяването ти ще са необходими години.

- Какво вразумяване? Вие знаете ли поне приблизително какви цели и задачи пишат в своите устави партиите?

- Приблизително зная. - Ами кажете, щом знаете, кажете де.

- Те уверяват, че непременно ще повишат тяхното благосъстояние и ще донесат повече свобода на хората.

- Именно. А конкретно: ще развият промишлеността, ще обезпечат жилища, ще предотвратят инфлацията.

- Пълна глупост - измъкна старецът.

- Глупост ли? Глупост ще бъде, ако аз по вашия съвет внеса в устава на партията като основна задача точката: „Партията ще решава задачата как всеки човек да намери своята половинка.“

- И освен това добави: „Партията ще върне на народа начина на живот и обредите, способни да съхранят любовта в семействата завинаги.“

- Ама вие какво? Та вие... искате да ме напра-

вите за посмешище пред хората ли? С тези въпроси, с търсенето на всякакви там половинки, се занимават различни брачни агенции на комерсиална основа. И не партия ще се получи с такива цели и задачи, а брачно агентст-

во. А любовта в семействата - това е лична работа на семейството и никой няма право да се намесва в семейните дела, никаква партия. Това не е държавен въпрос.

- А нима твоята държава не се състои от семейства? Нима семействата не се явяват основа на всяка държава?

- Явяват се, явяват се, ето държавата трябва да повишава благосъстоянието на семействата и отделните граждани.

- И какво, повишавайки благосъстоянието на страната, ще върнете ли лю-

бовта в множество семейства?

- Не зная. Но нали е прието да се смята, че всички държави са длъжни да се грижат за благосъстоянието на своите граждани.

- Владимир, замисли се за смисъла на думата „благосъстояние“. Спокойно вникни в неговия смисъл. Сега ще произнеса тази

дума малко поиначе: благо състояние. Или: състояние на благост. Помисли и разбери: само любовта е способна да издигне до висша точка благостта на всеки човек. Не парите, не парите, а по-добрите, а подареното от Създателя чувство на човека - състоянието на любов.

Любовта е космическа същност. Жива, мислеща, с висок интелект. Тя е могъща и ненапразно Бог се е възхищавал от нея и я е поднесъл като велик дар на човека. Любовта трябва да се опиташ да я разбереш, без да се стесняваш, и на държавно ниво внимание да ѝ обрнеш.

И държавата, състояща се от множество семейства, раждащи деца в любов, създаващи пространство от любов, няма да

страда от инфлация и бандитизъм. На такава държава няма да ѝ се налага да се бори с пороците: те ще изчезнат от обществото. И всички пророци, които лукаво мъдруват, ще замълчат. По недомислие не споменаваши главното или не са го знаели, не е важно, но те - хората - отвеждали от главното там, където няма любов.

Жреците знаели за това и по тази причина гледали снизходително на пророците.

Векове наред човечеството творило обреди в помощ на живота и любовта. Дали тези обреди са подсказани от Създателя, или мъдростта на народа ги е извела до висша точка, не е важно. Те действително векове творили благо състояние и помагали на младите да придобият любов и радост от живота завинаги. Всеки обред не е бил характеризиран със суверие окултно, както сега. Той бил висша школа, вселенски изпит.

Обреда по венчаване ведруски от дълбините на вековете ти разказа Анастасия. Ти го приведе в една книга, а той е достоен във всяка от книгите да бъде споменаван. Засега днес живеещите и ти не сте го осмислили докрай.

Виж: тя ти разказа и за любимите си най-древни начини за търсене. Но и те не са осмислени от вас

докрай. Внучката ми каза: „Явно аз не съм създала силни образи.“ Тя поема върху себе си цялата вина, но аз ще кажа, че половината вина е и на леността на твоя или вашия ум.

Нека най-добрите учени мъже да разберат ведруския обред буква по буква. И повярвай ми, Владимир, няма да намерят в него нито едно окултно или суверие деяние. Той е рационален и точен за творението на любовта. На неговия фон ти ще видиш абсурдността, окултизма и суверие на съвременните празненства. Тя трябва да разбереш: Анастасия знае неизмеримо повече от това, което ти казва. Нейните деяния, логиката на постъпките ѝ не веднага разбират даже жреците, които впоследствие само се удивляват от сътвореното от нея.

Задай ѝ въпрос вдъхновяващ. Попитай я: какъв е бил обредът на ведруците при раждането на дете?

Тя сама ще ти разкаже за него.

Тя счита, че следва да ти говори само за това, което ти считаш за интересно. Но ти не знаеш каква велика скрита мъдрост има от векове в обредите древни. Те са творение на космическите светове.

Следва

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

(Продължение от миналия брой)

Общо с плоскореза изпълнявам 20 градинарски работи - от формирането на лехите до отрязване на мустачките на ягодите и разделно премахване на излишните малини. Към 6 декара прибавих 20 декара и 15. Забелязах, че се повиши биологическата активност на почвата, ускорени се узряването на реколтата. Възникнаха проблеми с тората - започнах да отглеждам органични торове. Втора реколта, даже след картофи.

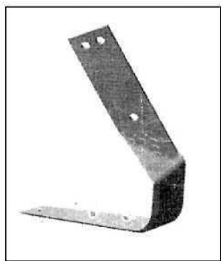
По наложените досега разбираня работех с плоскореза възможно най-надълбоко. А неотдавна (пак при четене) намерих следващата подсказка как (за кой ли път) да се облекчи трудът на земята. В работата на Е.И. Овсински „Новата система на земеделието“, Киев 1899 г., на основата на много числени опити на различни учени е доказано, че земята трябва да се обработва не по дълбоко от 2 (два) инча (инч - равен е на 2,54 см). Значи и с ръчния плоскорез след-

ва да се обработва земята по същия начин?! Това е работа, с която ще се справи и дете! Цитирам Е.И. Овсински: „...даже 4-5-инчовото оране унищожава мрежата от каналчета и с това затруднява простването на корените...“, „...плиткото 2-инчово разораване предизвиква бързо подобрение на почвата на значителна дълбочина...“, „...знаменитият Круп си своите снаряди за военен разрушение не е нанесъл толкова вреда на човечеството, колкото е донесла една фабрика за плугове за дълбоко оране...“.

Е.И. Овсински е използвал вместо плуг конен полонник (конен плоскорез?!?) и е получавал добри реколти даже в сухите години - 1895, 1896, 1897, когато на изораните полета влагата е била унищожена напълно.

Задълбочавайки се в страниците на материала, написан преди повече от 100 години, видях, че моят, сега вече 10-годишен, опит с работата с ръчния плоскорез напълно се съгласува с „новата система на зе-

меделието“ от Е.И. Овсински. Характерен пример: под картофите аз обработвах земята възможно по-надълбоко, „на 6-7 инча“. Реколтата се оказваше по-голяма, отколкото на изораните участъци, но не с много. А ето при лука, чесъна, краставиците, рьпата и особено морковите, под които обикновено подготвах почвата набързо, както се получи, „не по дълбоко от 2-та инча“ - отключаваше се с чувствително увеличение на

реколтата. Сега разбирам защо. „Новата система на земеделието“ от Е.И. Овсински е на повече от 100 години. Да сведем глава пред младостта на отишлите в небитието. На „новата система на земеделието“ корените са още по-

дълбоки. Археолозите са определили, че в древното царство Шумер (XXX век до н.е.) са получавали пшеница и ечемик (25-30 тона от хектар вж. С. Н. Крамер, „Историята започва в Шумер“). Сега 5 тона - това е почти рекорд. В какво е секретът на древните шумерски хлебопроизводители?

Колкото по-просто, толкова по-гениално: не е имало за какво да се обработва дълбоко почвата, ето как се е получавало от само себе си „не по дълбоко от 2 инча“. И за храна са трибвали само класовете: слямата е оставяла на място. А колко от нея при този фантастичен добив е отивала за тор за следващата година?!

Независимо от това, че става дума за зърнената култура, секретът на високите добиви се разпространява върху целия растителен свят. Ръцете да не засървят да почнеш да градинарстваш по метода на Овсински. „2 инча“ за ръчния плоскорез - лека разходка по участъка. Хубаво е да се изпробва

„новото“ на различни почви, в различни климатични условия.

КАК ДА СЕ НАПРАВИ ДРЪЖКА И ДА СЕ СГЛОБИ ПЛОСКОРЕЗЪТ

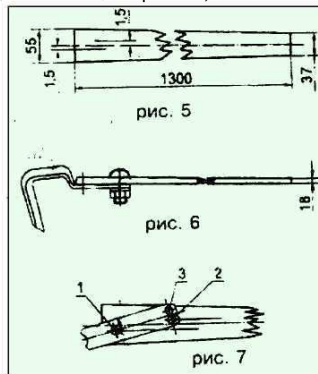
1. По рис. 5 и 6 се изготвя дървена дръжка. Закръглете краищата. Начертайте с молив две линии, паралелни на оста на дръжката (рис. 5 и 7).

2. Наложете дръжката на режештата част на плоскореза (рис. 6).

3. Настройте центровете на дръжката на двата отвора на плоскореза с начертаните паралелни линии (рис. 7). Отбележете центровете

положения: по отвори 1 и 2; по отвори 1 и 3; или слагайки дръжката от другата страна на плоскореза, по отвори 1 и 2, по отвори 1 и 3. Изборът на варианта зависи от ръста на работещия и т.н.

При дълбокото разораване на почвата (острието влиза в земята по вертикала) по-лесно се работи, ако плоско-

на отворите върху линиите на дръжката.

4. Пройбйте в дръжката по набелязаните точки два отвора с фи 8 мм.

5. Прикрепете големия плоскорез към дръжката с два болта фи 8 мм в едно от 4-те

резът е закрепен, както е показано на рис. 3.

Малкият плоскорез се прикрепя към втора такава дръжка в едно от двете положения: с прилягане към едната или другата повърхност на дръжката.

Край

П.П. От преводача: интернет адрес на представителството на фокин: <http://fokin.sadovnik.com/>

КЪМ ОЛИГАРСИТЕ И ПРЕЗИДЕНТИТЕ

Отстр. 1

А какво става с винчето, когато се развали? Правилно: веднага го заменят. Това е закон! Не трябва да ходим далеч. Погледнете своята империя. В нея вие сте император, създател и вдъхновител. Кой ще ви каже дума напразно? Кой ще постъпи така, както той иска? А какво ще направите, ако някой реши да ви отблъсне, не казвам да ви оскандали, а да заграби всичко за себе си? Правилно мислите! Другояче не може да бъде. Иначе нямаше да сте този, който сте. Но вие прекрасно знаете, че има някой по-главен от вас. Мнозина, считайки себе си за велики, не смеят дори да си помислят, че става дума за конкретен човек. Наричат това закон, формално обстоятелство, система и т.н.

Но кой е създателят на всичко това? Та нали създадено от вас ви се подчинява? Значи това, което са създали другите, например системата, се подчинява на тях. Всичко е много просто, ако се замислиш. Глупаво е да се смята, че в света никой не го прави. За създаване са създали, но да управляват не искат. Технократите свят го оставям настрана. Там има кой да управлява и още как! Прав беше говорителят на вътрешното министерство на СССР: всеки според компетентността си работи за себе си, а извън компе-

тенцията си работи за този, който е по-компетентен. Ще приведа изказване на управителя на света - на върховния жрец: „Създадената от жреците системата блокира човешката мисъл.“

Със затормозеното си мислене съвременният човек не само че не е в състояние да определи верността на пътя на развитие на цялото човечество, на отделната държава, но дори не може да ръководи своя собствен живот. Всички правила, които са ти известни, на практика не управляват нищо значимо. В нито една страна на света няма да видиш ясно изложен план за развитието на държавата. Невъзможно е да се направи такъв, без да се определи ясно и отчетливо пътят на развитието на цялото човечество на планетата Земя.

В резултат на проста комбинация на жреците при построяването на своята система всички управители се явяват надзиратели на функционирането на собствената им система. Всички управители са озадачени от така нареченото развитие на научно-техническия прогрес в своята страна, от военната мощ, от съхраняването на собствената си власт. По тази причина те пренебрегват чистотата на въздуха, на водата - всеки отделно в своята страна и заедно по света. Над управниците властва системата, създадена от жре-

ците. Управниците, както и болшинството от живещите хора на земята се явяват активни чаркове от тази система. Тяхната мисъл е затормозена така, както и у останалите хора.“ (В. Мегре, „Енергията на живота“, с.57.)

Технократическият свят - това е жилава, жестока система, машина с всичките й механизми: обществени строеве, религии, партии, науки, държави, демокрации, финанси и т.н. Техните управници са невероятно умни. Имат знания, които хилядократно превъзхождат известните вам. Вие имате свои тайни? Те също.

Опитайте да играете шах със световния шампион. Представихте ли си? Загубихте. Повикайте на помощ цялата империя, всички пари и връзки. Отново губите. Повикайте целия свят. Отново губите. Той затова е световен шампион. Него не може да го победи тълпата, а само един, равен нему. Или по-способен. Управителят на света и наследниците му знаят това от преди хиляда години. Затова и не допускат да се появи равен нему. Той просто го унищожава като вероятна заплаха за империята. А нима вие и наследниците ви не сте заплаха, ако продължавате да крачите все така широко?

Равен на владетеля може да бъде само неговият син, получил в наследство империята-свят през пос-

ледната година от живота му. Година преди смъртта си владетелят предавал най-съкровениите знания и властта на своя наследник. Разбира се, за това го готвел цял живот. И то не в нашите училища и университети. Това са особени знания, основани на заблудна за науката образност, за която дори не сте чували. И условията

са особени.

Подобно на вас жрецът мисли, че конкуренти не бива да има. По-просто от шахматната игра е да унищожиш, отколкото да допуснеш някой друг да победи. Така и постъпвали. Знанията се засекретявали и се предавали предимно по наследство. Това е наука на жестовите. Или законът да не се спира полетът на мисълта. Или пък да се храниш така както дишаш. И други.

Това пазят за себе си,

а за другите коренно противоположното - религии, науки, закони, трактати и т.н. Нима ви дават да помислите? Още от раждането, от училището, от университетите. А сега? Нима не виждате как ви управляват? Не само вас. Всички заедно и всеки поотделно. Отново ще кажете, че не е така. Че сами сте си господари. Не бързайте! Проанализирайте всичко! Намерете време!

Защо постоянно прекъсват мисълта ви? Защо се занимавате с хиляди неща едновременно? И тук, и там, и това трябва да направя, там да не закъснея, там да бъда, с този да се видя, там да отскоча... Господар ли сте сам на себе си? Силата на мисълта зависи от скоростта й. Ако вие е известен законът, мисълта е материална. Каквато е мисълта, такава е и материята. А не ви позволяват да мислите като човек.

Владетелите на света са създали такава система, при която скоростта на вашата мисъл е хилядократно по-бавна от тяхната. Законът „Не прекъсвай мисълта“ при тях се спазва. А вас ви прекъсват през цялото време. Никой не би станал световен шампион по шах, ако мисълта му е заета не с шахмат, а с нещо друго. Отново ще кажете, че това не ви засага. Всеки му своето, аз мисля за себе си. И е така, и не е. Дават ви да мислите толкова, колкото да изпълнявате ролята си на винчте от системата. Вие надзирате участъка, поверен ви от владетеля на систе-

мата. И докато вашите интереси съвпадат с интересите на системата, на вас ви е позволено всичко. В това число да грабите и убивате, да разпалвате войни. И разбира се, да забогатявате. Но до момент, до време. Ако в някой момент се окаже вреден за системата, а значи и за жреца, ще ви изхвърлят. За десет хиляди години не е станало нито една грешка. А опасен със сигурност ще станете. Доколкото ще искате повече власт и пари.

Още веднъж напомням: дали са ви възможност да управлявате. Вие отговаряте за своя участък от системата. В своята империя вие постъпвате по същия начин. Къде с повече власт и пари, къде с по-малко. Но в рамки, установени от вас. Винаги има предел.

И така защо мислите, че този, който е над вас, е по-главен от вас? Поварявайте, хилядократно е по-умен. Вас винаги ви виждат, а него никога, той е невидим за всички.

На пръв поглед вие сте олигарх или президент или и двете заедно. Вие сте човек, белязан с власт. Вие имате всичко (материално). Вие отговаряте за всичко. Вие сте удобна фигура, жертвен агнец. Вие и вашите наследници, вашето състояние.

Сега ще докажа, че вие сте само винчте в системата. И че вашата съдба е била решена в момента, в който сте получили богатството или власт. Обикновено и двете.

Следва

КЕДРИТЕ

По света има множество дървесни видове, както иглолистни, така и широколистни, които хората неправилно, но с любов наричат кедри. В Южна Америка например вирее **цедрелата**, или перуански кедър (*Cedrella odorata*). Пак от този район е **свиетенията** (*Swietenia grandifolia*). В Азия - **цедрела тоона** (*Cedrella toona*), или бирмански кедър. В Африка - **гугаря Томпсона** - ароматен кедър. Всички тези така наречени кедри са широколистни дървесни видове. Една голяма група иглолистни дървета е отделена като „лъжливи кедри“.

Днес ще ви запознаем с истинските кедри. Това са вечнозелени иглолистни видове от семейството на боровете (*Pinaceae*). Към този род (*Cedrus*) принадлежат 3 или 4 вида високи вечнозелени дървета, които произхождат от района на Средиземноморието и от Западните Хималаи. Стъблата им развиват късциени и удължени клонки. По късциените клонки иглите са събрани по 30 - 40 в снопчета, а по удължените са единични. Шишарките на тези дървета узряват за 2 или 3 години и се разпадат постепенно през есента и зимата, при което семената се разсейват.

Размножаването става чрез семена. Шишарките се събират през есента. Посевът може да се направи през пролетта. Дотогава е най-добре семената да се съхраняват в шишарките. През пролетта, за да се освободят

Шишарка на ливански кедър

семената, шишарките се накусват във вода на няколко пъти по 48 часа. Овлажнените шишаркови люспи омекват и могат да се разчупят с ръка.

Кедрите са светлюбиви и сравнително бър-

заостращи дървета. Не са високотелни към плодородието и влажността на почвата. В миналото този род е имал по-широк ареал на разпространение, обхващащ голяма част от Европа и Сибир. У нас фосилни остатъци от кедрите са намерени в плейстоценските глини в периферията на Софийското поле.

Дървесината на кедрите е плътна, с приятен розов цвят, с красива текстура и тънък балсамов аромат. Тя прекрасна се поддава на обработка. Изделията и строените от кедрова дървесина са дълговечни, не се нападат от дървояди, в мебели от кедрова дър-

Шишарки на алтайски кедър

сина не се завъждат молци и други насекоми. Ядрото и е жълточервено или жълтокафяво. Тъй като кедровата дървесина притежава забележителни резонансни свойства, от нея се правят арфи, рояли, китари и други музикални инструменти. От дървесината на ливанския кедър се добива кедрово масло, което в древния Египет е било използвано за балсамиране на покойници. Египтяните са били уверени, че кедърът е създаден специално за тях, по волята на бог Озирис. Днес кедровото масло намира приложение в парфюмерията и в медицината

Ето и описанието на малките видове:

Ливански кедър (*Cedrus libani*). Отчестовото на този вид е Мала Азия (Южна Анатолия и Киликия), където расте върху варовити почви между 1300 и 2000 м н.в. В Либанон (Сирия) се е запазило само едно насаждение, в което отделни дървета достигат възраст около 3000 години и имат диаметър на стъбло-

то до 12 м. Днес този вид е много широко отгледан в Турция. Стъблото на ливанския кедър достига 25 - 40 м височина. В млада възраст короната е широко конусовидна, а по-късно добива чадъреста форма поради силното нарастване на страничните разклонения. Иглите са дълги 3 - 5 см.

Шишарките са изправени, бъчвообразни и достигат 8 - 10 см дължина и 5 - 7 см ширина. След като узреят, се разпадат от върха към основата.

Размножаването става чрез семена и резници.

Ливанския кедър се отглежда с успех по цяла Западна Европа и по Средиземноморието. У нас е развъден повсеместно, но по-стари и внушителни екземпляри има в парка на резиденцията Евксиноград, в София в Борисовата градина и в парка Аязмото край Стара Загора. В млада възраст страда от измръзване, но възрастните екземпляри издържат без повреди до -32°С.

У нас ливанският кедър се култивира като горско-стопанско и като декоративно дърво.

На остров Кипър се среща един по-особен вид кедър. Това е **късолистният кедър** (*Cedrus brevifolia*). Някои автори го приемат за форма на ливанския кедър (*Cedrus libanica* var. *brevifolia*). Той достига на височина до 12 м и образува широко разперена неправилна корона. Игличките му са

Шишарки на хималайски кедър

дебели и твърди, зеленосини, дълги 5 - 8 мм, откъдето идва и името му - късолистен. Шишарките са цилиндрични, с овален връх. Този кедър е привързан към климат с повлажни зими и сухо лято. **Атласки кедър** (*Cedrus atlantica*). Този вид произхожда от Северозападна Африка (Атласките планини), където образу-

ва обширни гори. Стъблото му достига до 40 м. Короната е гъста, ширококонусовидна, сребристосива на цвят. Младите клонки са гъсто окосмени. Игличките са дълги до 25 мм. Шишарките са цилиндрично яйцевидни, дълги са 5 - 6 см и са широки 4 см.

Този кедър не е високотелен към почвеното плодородие. Може да се развива добре на много

Ливански кедър

бедни, сухи и варовити почви. Издържа ниските зимни температури и може да се каже, че е напълно натурализиран за нашата страна.

Атлаският кедър у нас се отглежда повсеместно. По-възрастни дървета има в резиденцията Евксиноград, в Борисовата градина в София, в парка Аязмото край Стара Загора, където плодоноси и се самозасява.

Хималайски кедър (*Cedrus deodara*). Този вид се среща по югозападните дялове на Хималаите, между 1100 и 3000 м н. в. Образува смесени гори с хималайския бор (*Pinus excelsa*) и с бора чилгоса (*Pinus gerardiana*). Достига до 50 м височина и до 3 м в диаметър. Короната му е широко конусовидна, като върхът е леко повиснал надолу. Младите клонки са гъсто окосмени. Иглиците са дълги до 5 см. Шишарките са яйцевидно продълговати, дълги 8 - 12 см и 5 - 6 см широки.

Екологичните му изисквания са близки до тези на останалите кедри, но за разлика от тях е малко по- влаголюбив и по-топлолюбив, особено в млада възраст. Избягва варовитите почви. Понася частично засенчване. Развива плитка коренова система и понякога страда от ветровали.

Стефан ЙОРДАНОВ

ЗОДИАКАЛНИТЕ ЗНАЦИ И ГРАДИНАТА

Според астрологичните принципи всичко в света изпитва влиянието на планетните и звездните закономерности. И растенията, включително градинските и билките - всичко се намира под управлението на определени планети. Като знаем тези правила, може да съставим прогноза за астрологичната съвместимост на човека и посаденият от него растения.

ОВЕН

Растения, които ви обичат:

босилек, грах, синап, исоп, триандър, градински крее (горуха, родилна трева), праз лук, пипер, репички, чесън, хмел, хрян, шипка.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: глог, тинтява, коприва, хвойна, живовляк, пелин.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: горска юда, черно френско грозде (касис), моркови, зеле, картофи, артишок, бобови, вишня, цариградско грозде, фасул, ябълка.

Отслабва лечебната сила на следните растения: градинска ружа, лилия, напръстник, папрат, теменужка, самакитка, седефче, бор, бъз, червена офика, репей, мента, пирей, фасул.

ТЕЛЕЦ

Растения, които ви обичат:

артишок, бобови, вишня, цариградско грозде, фасул, ябълка, зеле, сагата, краставица, тученица, тиква, сладка ряпа.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: градинска ружа, бъз, червена офика, лилия, репей, мента, напръстник, пирей, фасул, теменужка, гъба праханка (брезова гъба), исоп, алпиния, папрат, какула.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: грах, синап, кориандър, градински крее (горуха, родилна трева), праз лук, пипер, репички, чесън, хмел, хрян, шипка.

Отслабва лечебната сила на следните растения: глог, тинтява, коприва, хвойна, живовляк, пелин.

БЛИЗНАЦИ

Растения, които ви обичат: майорана, моркови, копър, магданоз, кимион, резене.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: валериана, бял (германски) оман, лавандула, сладник, папрат, магданоз, кимион, резене.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: горска юда, черно френско грозде (касис), моркови, зеле, картофи, артишок, бобови, вишня, цариградско грозде, фасул, ябълка.

Отслабва лечебната сила на следните растения: градинска ружа, лилия, напръстник, папрат, теменужка, самакитка, седефче, бор, бъз, червена офика, репей, мента, пирей, фасул.

ПАК

Растения, които ви обичат:

зеле, салата, краставица, тученица, тиква, сладка ряпа.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: зелече, бяла лилия, гъба праханка (брезова гъба), исоп, очиболец, папрат, какула.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: пипер, домати, цвекло, пащърнак, спанак, грах, лук, репички, чесън, хмел, хрян, шипка.

Отслабва лечебната сила на следните растения: самакитка, глог, седефче, бор, пача трева, глог, тинтява, коприва, хвойна, живовляк, пелин, лайка, змийско мляко, божур, жълт кантарион.

ЛЪВ

Растения, които ви обичат:

синап, исоп, кориандър, градински крее (горуха, родилна трева), целина, лук, домати, праз, пипер, репички, ряпа, чесън.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: жълт кантарион, хвойна, детелина, невен, божур, лайка, седефче, змийско мляко.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: майорана, моркови, магданоз, кимион, резене.

Отслабва лечебната сила на следните растения: валериана, бял (германски) оман, лавандула, сладник, папрат, магданоз, кимион, резене.

ДЕВА

Растения, които ви обичат: майорана, моркови, магданоз, кимион, резене.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: валериана, бял (германски) оман, лавандула, юник, папрат, магданоз, кимион, резене.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: артишок, горска ягода, ревен, цвекло, ябълка, вишня, слива, цариградско грозде.

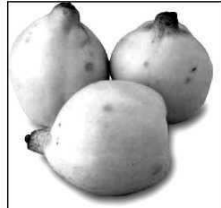
Отслабва лечебната сила на следните растения: градинска ружа, репей, офика, напръстник, папрат, дъб, медуница, какула, фасул, пирей.

Следва

От книгата „Биоенергийна съвместимост с растенията във вашата градина“, Т. ЛИТВИНОВА, изд. „Алдивго“, 2005

ДЮЛЯ

не го хаят змии през лятото. Пръстта около корена на дюлята е целебна. В Горнооряховско обривите, получени вследствие на чувствителност към зърнените храни се лекуват, като изринатото място се маже със смес от такава пръст и урина от болния. Зрели дюли се ядат при разстройство. В Средна Западна България при зауха подуяните се налагат с топли печени дюли. Мъхът и пло-

дове на дюлята се използват като кръвоспирателно средство. Дюлеви плодове се използват като омекаващи компреси, а също и за приготвяне на лекарство срещу задух.

ПЕЧЕНИ ДЮЛИ

Продукти: 5 дюли, 100 г захар, шипка индийско орехче, шипка канела.

Приготвяне: Нарязват се четири дюли на резени и се почистват от семките. Веднага се овалват в захар, нареждат се в тавичка и се поръсват с подправките. Семките заедно с нарязаната пета дюля, чаша вода и останалата захар се варят около пет минути. Течността се процежда и с нея се заливат дюлите в тавичката. Пекат се в умерена фурна, докато омекнат.

ЗАБАВЛЕНИЯТА В РОДОВОТО ИМЕНЕ

Какво е това, което ни привлича в града, не което ни принуждава да ходим в него? Това са забавите. Забавления от всякакъв тип. Може би ако погледнем по-общо, отдалече, ще видим, че навсякъде звучи музика. Тя е основно развлечение. Но все пак си е истина, че най-скъпите концерти са тези, които се изпълняват на живо. А в природните градове ще е по-приятно да има концерт, защото там звучат ще се разнася по-добре. Няма да има странични шумове, чистотата на въздуха ще създава още по-приятна обстановка. Ако слушаме по-често музика, ще се чувстваме по-добре. Тя също притежава сила, подобна на природната. Но съчетани, те не само ще ни развличат, но и ще ни възбуждат. Ако в центъра на природния град почти всеки ден има концерти, за децата това ще е много достъпно. Хората с удоволствие биха дали на малчуганите да опитат с някой инструмент, а така ще се заражда желанието

им да свирят, не да вандават. Ще се навъдят и повече музиканти. Ще се организират постоянно малки представления на градската сцена и всички ще имат забавление от най-висок тип. Още повече че децата им ще участват, не някакви непознати хора.

Всички знаем как се захласваме по малките красиви предметчета. Повечето от нас не намират място в домовете си от тях. Дребни, евтини шареники, били те за украса или служещи в бита ни. Колко хубаво би било да се развоят активно българските занаяти в малки работилнички около родовете ни имена. Ще бъде достъпно за всеки, минаващ наблизо. Какво по-добро образование за децата ни, които са точно на възраст, в която гледат около себе си и всичко попиват. На тях все им се прииска да правят онова, което правим ние възрастните. Но не би ли било по-добре вместо да гледат как героят убива и

трепе наред, откъсвайки за закланото си семейство, да вижда как всички изразяват одобрението и възхищението си на занаятчията, създад прекрасна ваза, кана, паница, дърворезба и т.н.

Вечера на свещи! Задно пред уютна на камината! Какво ни говори това? Романтика и пак романтика. Но сякаш сега нея я има само по филмите. А някой би казал: каква ти романтика - тези хора нямат пари за електричество. Веднага ще го изгоним, защото това е от тези хора, които постоянно ни промиват мозъците, защото сигурно е собственик на електрическа компания. Електричеството си е електричество. Свикнали сме с него, защото ни се налага да го ползваме. Ако можехме да избираме, то едва ли щяхме да се съгласим да плащаме големи сметки за ток. Но ни се налага! Тук в града е така.

А колко хубаво, казват, било всяка сутрин да посрещаш изгрева. Винаги

бил различен. Вечер на верандата е чудесно да наблюдаваш с близките си как пелената на нощта да върху всичко нао-

Разбира се, трябва ни пари. Но за какво точно и колко? Има възможност да подсигураваме храната, тя не расте в града, а

коло и придава една мистичност. Сякаш попадаш само за броени минути в нов свят, свят на сенките и тъмносините цветове, а луната покрива със своята сребриста светлина всичко наоколо.

За какво ни остава да ходим в града, след като всичките ни близки са в нашето общо родово име и ни чакат да се съберем на трапезата?

сред природата. Градът не дава храна. Тя просто се докарва там, защото ние сме там. Имаме десетки, дори стотици традиционни рецепти, които задоволяват напълно вкусовете ни желания, без да се налага да купуваме някакви специални продукти. И няма да ни омръзнат, защото съпругата или съпругът ще са ги сготвили с любов и те ще са много вкусни.

Няма да са от някаква фабрика за серийно производство. Не градът е привлекателен, а хората, живеещи в него. Ако в съседство на ливадата се вие хоро, ехти музика, а ти стоиш пред телевизора и гледаш поредната сапунена опера, със сигурност ще се чувстваш като наказан. Веднага ще хвърлиш дистанционното и ще отидеш на забавата. Ще се хванеш на хорото, а вечерта, като се прибереш, само за това ще мислиш. Ще се надяваш съвсем скоро да има отново забавата. И ще има, ако не стоят всички пред телевизорите си и не си казват: поне това мога да правя, поне няма да скучая...

Скъпи приятели, има за какво да се мисли. Въпросът какво заслужаваме, как е добре да живеем, къде е най-приятно и полезно за нас тепърва ще застане на дневен ред. Но ние ще сме една крачка напред, защото вече ще сме помислили за това. И ще знаем - родовото име - това е нещо, което не бива да подценяваме, а да изучаваме.

Станислав СПАСОВ, Перник

Проклятията, които често хората изричат, без да се замислят, са един от най-страшните грехове. Някои го правят не само в афектирано състояние, но и когато са спокойни. От проклятията страдат и семейства, и цели поколения. Но най-голямата вреда изричаният проклятие нанася на самия себе си, тъй като за този страшен грях се полага сурово наказание....

В Евангелието е казано: не съдете, за да не бъдете съдени; с каквато мярка мерите, с такава ще ви мерят. Защо?! Неочакван отговор на този въпрос получили ... учениците.

Хората най-често произнасят думи на проклятие в момент на силен гняв, който обаче не може да се предизвика по поръчка в лаборатория. Но може да се създаде прибор, който усилва ефекта на обикновените думи, казани в спокойни състояние, и който ги нажежава и ги превръща в проклятия. Такъв прибор разработили московски изследователи. По този начин те можели да моделират действието на проклятието.

СИЛАТА НА ДУМИТЕ

Учените взели семена от растението арабидопсис, което така добре е изучено, както мухата дрозофила. Известно е точно какви външни въздей-

ствия предизвикват едни или други отклонения в организма на растението. И с тези въздействия бил сравнен ефектът на „проклятието“.

Резултатите от изследванията ужасили учените. Словес-

ната обработка на арабидопсиса била подобна на ... облъчването с 40 хиляди рентгена. От такава ударна „доза“ се разкъсали веригите на ДНК и хро-

зомите, разпаднали се и гениците се объркали. Повечето семена загинали, а у оцелелите генетичната система започнала да изработва противоестествен програми - започнали чудовищни мутации, които обрели растенията на тежки болести и

преждевременна смърт. Удивително е, че резултатите от експериментите не зависели от силата, с която били произнесени думите. Изследователите крещели, говорели, шепнели - във всеки случай разрушител-

ният ефект бил еднакъв. Той бил предизвикан не от силата на звука, а от смисъла на казаното - рязко негативното отношение към растението.

Тези и други експерименти показали, че проклятията увреждат генетичната система, обривайки на гибел както самото растение, така и семената му. Струва ни се, че дистанцията между „зелените“ ни братя и нас е огромна. Но учените отдавна са установили, че генетичните системи на всички живи същества работят по универсални закони и предизвикват еднакви въздействия в организмите на хората, животните и растенията. Следователно проклятията могат да увреждат генетичната система и на хората.

Какъв е механизъмът на това разрушително въздействие? Изследователите доказали, че думите променят силно структурата на водата, а човешкият организъм съдържа 70% от нея. Под въздействие на човешката

реч молекулите на водата могат да се съчетават в сложни комбинации. Ако над водата се изрече проклятие, молекулите ѝ се обединяват в структури, които по форма и свойства приличат на ... отрови! И обратно - под въздействието на благословията от молекулите на водата се образуват структури, приличащи по форма и свойства на молекулата на наследствеността - ДНК на здравия човек. Излиза, че произнасяйки такива думи, ние оздравяваме сами себе си и околните?

Именно тази догадка проверили изследователите. Защо? апаратът им можел да усилва ефекта не само на злите, но и на добрите думи. И след проклятията учените решили да изпитат върху растенията влиянието на благословията. Получили потресаващ резултат. Зърна от пшеница, получили доза от 10 хиляди рентгена, които се разкъсали и объркали гените ДНК, хромозомите и техните, поникнали и започнали да се развиват нормално.

И така, човешките думи мо-

гат да бъдат разрушителните и спасителни. Проклятията увреждат - молитвите изцеляват тялото и душата. Думите действат не само върху тези, за които става дума, но и върху всички слушатели. Затова с каквото се събереш, такъв ще станеш - болен или здрав. А здрав ще бъдеш дотолкова, доколкото в твоите мисли, в думите и в делата ти доброто преобладава над злото. Ако жената проклина мъжа си, „защитавайки“ от него децата, проклятието ще легне и върху тях, и върху нея, а следователно върху целия ѝ род. Тя обрива своите потомци на мъчителни болести на душата и тялото. Този ужас може да бъде предотвратен само с искрено покаяние пред Бога.

Тези резултати били потвърдени и от директорката на нийоркския научноизследователски център „Бюн“ София Бланк, която изследвала биополето на различни хора с помощта на кирилан-фотокамера. Тя съветва всички хора - не проклинайте! Не ругайте! Помнете: думите имат сила!

Атанас АТАНАСОВ

РУМЯНА НИКОЛОВА

Сняг

Пухкав сняг вали, вали, болката под себе си стаи. Обинтована на топло във земята тихо тя се скри. Болчице, поспи на топло като мъничко ти житно зърно и дълбоко коренчето си пусни, на земята майка ти се довери. А когато слънцето напролет те огрее, мъката във радост да прелее. И тогава, болко моя, феникс огнен, пак светът от теб да бъде стоплен.

Път

По пътя на моя живот няма място за двама. Тесен и стръмен е той, в него няма фалш и измама.

По пътя на моя живот рози, цветя не ухаят, в него моите нощни зеници духа на нещата дълбаят.

По пътя на моя живот чакам чудо едно да се случи: Човекът към Бога да извърне очи и от Него на Любов и Милост да се научи.

Предупреждение

Винаги ли сте така сърдити като младенци непознати и в живота сеете жлъч, сякаш зарът ви е паднал на калъч. Дотегнаха ми високомерията ви превзети. Важни сте като баници без късмети.

Вярно е, че в житейската фурна прегря реотана и въздухът без кислород остана. Но моля ви, велики, изпуснете въздуха, за бога. Светът е жаден за една усмивка - мила, босонога. Смирете се до ръста на тревата, защото ето, вече чувам звъна на Косата.

БЪЛГАРСКИЯТ СТОУНХЕНДЖ В ХОНГ КОНГ ЗЕМЯТА СЕ „СТРОИ“

Така посветените наричат местността Бегликташ близо до Приморско. Светилището е открито през 2003 година. Преди това мястото е познато на ловните дружинки като любимо на бившия първи - Тодор Живков, за отстрел на дивеч. И досега там стоят хранилки за животните и вишки. Цялата местност е осяана с долмене. Тук се намира най-големият долмен в Европа - Камъкът на Долмена. Входът за светилището е откъм залива Света Параскева. Наблизко е кладенчето „Св. св. Константин и Елена“ край с. Ченгер, където според поверието са се родили нестинарските танци. Жриците на тракийската богиня са свързани с този ритуал, наслагват се образите на богините Кибела, Деметра и като обобщен образ се налага образът на Богинята майка.

Къщата на оракула е близо до Маслен нос. Това е светилището на Богинята майка и бога Слънце. Ориентирано е по посоките на света - ефектът му е най-силен при изгрев и залез слънце. Слънчевият лъч преминава последователно през ули-

тон, малко ложе и ритуални вани. Два кръга има светилището. Най-ранните находки свидетелстват за културен пласт от раннобронзовата епоха - 5 в. пр.н.е. Намерените бравиди, кремъци, керамика доказват съществуването на храма от 3-ото хилядолетие, а другата изток-запад. В чест на бога Слънце са се извършвали редица ритуали с огън, вино и зехтин, като течностите са се изливали в улеите. Жертвеникът с култово огнище за даропоношения е запазен. Съществуват две ложета на Богинята майка и

друго - на бога Слънце. Целият ритуален цикъл се е извършвал на върха - свещено действо, жертвени ритуали, брачно ложе, култово огнище и всичко това се е запазило през вековете. Благодарение на археолозите, които през 2003 година отварят могилата, днес българските и чуждите туристи могат да разгледат каменния град на тракийските богове и да осмислят връзката между тракийската култура и зараждащото се християнство: Богинята майка - Божията майка, бога Слънце - Божествения син, принесен на хората като жертва.

Мариана
ПРАМАТАРОВА,
Бургас

Казват, че човек не цени онова, което притежава. Дали е така и с нас, българите? Отговор на този въпрос ще потърсим в сравнението между България, Китай и Хонг Конг. Хонг Конг и Китай са две имена, които звучат интересно, екзотично и дори понякога загадъчно. Населението на Китай представлява една пета от населението на земята. Само 13% от китайската земя е култивирана и едва 32% е използвана. Според числеността на жителите и тези цифри изглеждат смайващо нищожни. Ако се замислим, навярно бихме изпитали своеобразна клаустрофобия, но китайците живеят с онова, с което разполагат, и отлично владеят използването на всеки сантиметър свободно пространство. Трябва да отбележим, че тези хора, които така изкусно се справят с разпределеното на малкото земя, която притежават, я ценят високо. Поради липсата на земя площ те са намерили начин да я „строят“, отнемайки от водната площ на Ожнокитайско море. Невероятно е да се наблюдава как само за няколко месеца от морския бряг морето буквално „се избутва“ и бреговата ивица нараства. Тези дребни на ръст хора работят неуморно ден и нощ, за да се сдобият с още няколко метра суша.

42% от територията на Китай са гори и хълмисти области. И тук идва паралелът с България. Вместо да сме свидетели на безпощадно изсичане на дървета и гори, както например това се случва в Троянския балкан и т.н., китайците се грижат за горската растителност и правят всичко възможно да превърнат тези места в резервати или в екотъпки за чуждестранните си гости. Скалистите и каменните местности пък са намерили своето приложение в разширяването на сушата. Огромни каменни блокове се изрязват и доставят по вода до съответните брегови ивици, които са в процес на разширяване. Забележително е как един остров край Хонг Конг например постоянно расте. Небостъргачите и архитектурното разпределение на града са феноменални. Повечето от тези масивни 60-70-етажни гиганти днес са стъпвали на земята, която китайците сами са построили - земята в морето! Всеки сантиметър се използва гравидно поради дефицита на земята. Какво да кажем за сградите, които сякаш са кацнали на хълмовете и скалите - сградите са между 130-160

метра височина и буквално плашат погледа. Китайците обаче строят по всички хълмове, щадейки горите наоколо. Вместо да изсичат дърветата, те строят така, че максимално малко да засягат зелената наоколо. Например укрелването на стръмните хълмисти части става с бетониране, но всички дървета, включително и поголемите храсти, се запазват и бетонът се излива около тях, като се правят специални отводнителни канали, които отточват валевните води и така корениите се предпазват от изгниване.

Защо след като една пета от населението на земята, която живее на толкова ограничена площ, се е научила да шади, да пази и да цени дори и малкото, което и е дадено?! Защо ние, българите, които притежаваме невероятно богатство от великолелни гори и поля, плодородни земи и забележителни курорти, не ценим, не щадим, не уважаваме и най-вече нехаем за земята си?! Нима не е време да се събудим и да защитим, да обработим и да култивираме богатствата, с които природата е дарила една толкова малобройна част от населението на планетата - българите!?

Боряна
ВАЛДЕС-ЛЮРА,
Хонг Конг

Преводна на книгата на В. Мейре „Анастасия“ на български език

(Продължение от миналия брой)

ЕСТЕСТВЕННОТО СТРОИТЕЛСТВО

По законите на Вселената всяко действие е свещен процес.

Хората открай време вършат интересната за тях работа внимателно, грижовно, те не правят разлика между любимо действие и изкуство. Строителството на кирпичена къща е едно от тези процеси, защото при изграждането ѝ се използват естествени материали и човек се намира в най-прекия контакт с при-

КИРПИЧЕНАТА КЪЩА

ние към пространството, строителните участъци, екологията, работата на строежа и начина на живот в сградите.

Когато строителството се прави в съответствие с екологичните принципи, се взема предвид целият спектър на новите видове действия и начините на взаимодействие в процеса на строежа на сградата. В този случай е много важно уважението към природата, към това място, където ще се строи къщата ви, за да се

заповеди какво да се прави и какво не. Това са законите на причината и следствието. Те не могат да се нарушават и изключително точно описват и обясняват всичко, което става в света. Всеки път, когато изтървеш аьбката, тя пада - ето това е закон на природата.

Общо взето има няколко истини, обясняващи защо процесите в природата протичат така ефективно, изискано и без никакви усилия.

Ето няколко принципа, които можем да използваме при строежа на къщата си.

- Нищо не се създава и не се унищожава, нещата просто променят формата си. Така гласи първият закон на термодинамиката.

- Всичко постепенно се разпада. Това е вторият закон на термодинамиката. Децата порастат и със всяка година стават все по-силни и организирани. Всяка следваща еко-система е по-сложна от предишната. И всички тези специфични явления противчат в Слънчевата система, където атомите на слънцето постепенно се разпадат. Животът се храна със смъртта...

- Всичко е уникално. Нито едно събитие не се повтаря с еднаква точност, нито едно физическо същество не повтаря себе си.

- В природата не съществуват монокултури. Живите организми съществуват само в съдружие с други видове. Комплексните системи са по-разнообразни и затова са по-автономни.

Из книгата „Кирпичената къща (философия и практика)“ от Янто ЕВАНС, Майкъл СМАЙЛ

родата. В обществото, където повечето от нас не са запознати с естественото строителство, човек, понякога съвсем несъзнателно, избягва да създава остри ъгли. Това е „нормално“, защото геометричните форми на естествената среда често не са разбираеми за нас. Обаче прадедите ни прекрасно са разбрали, че природата няма да се съобразява безкрайно с изкуствено създадените от човека отклонения от нормите ѝ.

Естественото строителство е нещо повече от механично действие. При него се подразбира съвсем ново (а всяко ново е добре забравено старо) отноше-

ние ефектът на вашата съзидателна дейност.

Използването на естествените материали в строителството не означава влагане на повече пари или увеличение на обема на работа. Обратното: то повече прилича на релаксация.

Да вървим по пътя на природата значи по-малко да купуваме, строим и правим, а повече да мислим, да усещам и наблюдавам.

Днес на повечето от нас им се иска да имат къща от естествени материали. Естествен означава съответства на законите на природата, на принципите, които можем да вземем от нея. Законите на природата не са

КЕДРОВО МАСЛО

Маслото от кедрови орехи е уникален природен продукт, притежаващ големи лечебни и хранителни свойства. Богато е на много витамини и минерали. Оказва общоукрепяващо действие, премахва хроничната умора, повишава физическата и умствената активност. Използва се за лечение на простудни и кожни заболявания, рани, язви на дванайсетопръстника и члътката, алергии.

Кедровото масло е за всеки, който желае да води природосъобразен начин на живот.

За поръчки и доставка:
тел. 02/9621689, 02/962-16-88
Адрес: София, кв. „Дианабад“, бул. „Никола Габровски“ № 1, хотел „Диана“ 1, ет. 6, ап. 62

за резервации и доставки на тел.: 981 56 77

бул. Патриарх Евтимий 10^а работно време: от 11.00 до 24.00 часа e-mail: home@veghome.com

www.veghome.COM

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас. Молим ви за всякаква помощ. Изпращайте ни интересни материали. Ако сте професионално подготвени, включете се в нашия редакционен колектив, може и виртуално. Имате нужда от професионалисти. От редакционния колектив

Вестник „Родово име“ се издава с любезното съдействие на Експедицията на „ЖИВ ДОМ“

Главен редактор
Атанас Панчев

Редакционен колектив:
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Мария Стаева

Адрес на редакцията:
1172 - София
кв. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ № 1
Хотел „Диана 1“
ет. 6, ап. 62,
тел: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail:rodinimie@yahoo.com

Банкова сметка на „Издателска къща Новата Цивилизация“ ЕООД - София
НВБ банка
„Биохим“ - АД,
централно управление - София
С/ка 1031647309
код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

Каталожен № 618